

Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Handlowe KOMPAP S.A.

Sprawozdanie finansowe 2013 rok

*Wszystkie kwoty wyrażone są w tysiącach złotych polskich (o ile nie wskazano inaczej)
Waluta sprawozdawcza: złoty polski (PLN)*

INFORMACJE OGÓLNE

Informacje o Spółce

Emitent został utworzony na podstawie statutu Spółki, sporządzonej w formie aktu notarialnego w dniu 30 marca 1989 roku (Rep. A Nr II 727/1989). Siedziba Spółki mieści się w Kwidzynie przy ul. Piastowskiej 39. Spółka wpisana jest do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000064285. Wpis do rejestru przedsiębiorców nastąpił na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 23 listopada 2001 r.

Podstawowym przedmiotem działalności Spółki według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest pozostałe drukowanie (18.12.Z), działalność usługowa związana z przygotowaniem do druku (18.13.Z), introligatorstwo i podobne usługi (18.14.Z).

Według klasyfikacji działalności przyjętej przez GPW S.A., Spółka działa w sektorze: przemysł drzewny.

Skład osobowy Zarządu:

Waldemar Lipka	- Prezes Zarządu,
Grzegorz Morawski	- Członek Zarządu, do 2.10.2013

Skład osobowy Rady Nadzorczej w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do 20 czerwca 2013r.

Jerzy Łopaciński	- Przewodniczący Rady Nadzorczej,
Marek Głuchowski	- Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej
Jakub Knabe	- Członek Rady Nadzorczej,
Edward Łaskawiec	- Członek Rady Nadzorczej,
Mariusz Banaszuk	- Członek Rady Nadzorczej.

Rada Nadzorcza PPH KOMPAP S.A. w dniu 20 czerwca 2013r. dokonała wyboru członka Rady Nadzorczej Pana Marka Głuchowskiego na funkcję Członka Rady Nadzorczej PPH KOMPAP S.A. w okresie od dnia 20 czerwca 2013r. do dnia 31.12.2013 r

Jerzy Łopaciński	- Przewodniczący Rady Nadzorczej,
Marek Głuchowski	- Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej
Jakub Knabe	- Członek Rady Nadzorczej,
Edward Łaskawiec	- Członek Rady Nadzorczej,
Mariusz Banaszuk	- Członek Rady Nadzorczej.

Czas działania Spółki nie jest oznaczony.

Sprawozdanie finansowe obejmuje dane za okres 01-01-2013 do 31-12-2013. Porównywalne dane finansowe prezentowane są za okres 01-01-2012 do 31-12-2012.

Sprawozdanie finansowe za prezentowany okres zostało sporządzone przy założeniu, że działalność gospodarcza Spółki będzie kontynuowana w dającej się przewidzieć przyszłości i nie istnieją żadne przesłanki wskazujące na zagrożenie tej działalności.

W prezentowanym sprawozdaniu nie dokonywano korekt z tytułu ewentualnych zastrzeżeń w opinii do sprawozdań finansowych minionych okresów, wydanych przez podmioty uprawnione do badania sprawozdania finansowego.

Sprawozdanie finansowe 2013 rok

*Wszystkie kwoty wyrażone są w tysiącach złotych polskich (o ile nie wskazano inaczej)
Waluta sprawozdawcza: złoty polski (PLN)*

Zgodność sprawozdania finansowego z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, waluta sprawozdawcza oraz zastosowany poziom zaokrągleń

Niniejsze sprawozdanie finansowe za okres 01-01-2013 do 31-12-2013 zostało sporządzone zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości/Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) oraz związanych z nimi interpretacji ogłoszonych w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej.

Zarząd Spółki potwierdza, że prezentowane sprawozdanie finansowe w sposób rzetelny przedstawia sytuację finansową, wyniki oraz przepływy środków pieniężnych.

Niniejsze sprawozdanie finansowe jest przedstawione w złotych ("PLN"), a wszystkie wartości, o ile nie wskazano inaczej, podane są w tysiącach złotych.

Nowe standardy i interpretacje

MSSF w kształcie zatwierdzonym przez UE nie różni się obecnie w znaczący sposób od regulacji przyjętych przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR), z wyjątkiem poniższych interpretacji, które według stanu na dzień 19.03.2014 roku nie zostały jeszcze przyjęte do stosowania:

MSSF 9 „Instrumenty finansowe” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2015 roku lub później) został opublikowany przez RMSR w listopadzie 2009 roku. We wrześniu 2010 roku RMSR wydała znowelizowany MSSF 9 wprowadzający nowe wymogi dotyczące rozliczania zobowiązań finansowych i przenoszący wymogi dotyczące wyksięgowywania aktywów i zobowiązań finansowych z MSR 39. MSSF 9 wymaga, aby wszystkie aktywa finansowe wchodzące w zakres MSR 39 były wyceniane według zamortyzowanego kosztu lub wartości godziwej. Inwestycje dłużne utrzymywane w ramach modelu biznesowego, w którym za cel jest uzyskanie odpowiednich przepływów pieniężnych, na które składają się ustalone zapłaty kwot bazowych oraz odsetki są wyceniane według zamortyzowanego kosztu na koniec kolejnych okresów sprawozdawczych. Wszelkie inne inwestycje dłużne jak i inwestycje kapitałowe są wyceniane w wartości godziwej na te dni. Dodatkowo, zmiany wartości godziwej inwestycji kapitałowych które nie są przeznaczone do obrotu, można prezentować w pozostałych całkowitych dochodach, przy czym w rachunku zysków i strat ujmuje się wyłącznie dywidendę. Decyzja taka jest nieodwracalna. W odniesieniu do wyceny zobowiązań finansowych wyznaczonych do wyceny w wartości godziwej przez wynik, MSSF 9 wymaga wszelkie zmiany wartości godziwej zobowiązań finansowych które zostały przypisane do zmian ryzyka kredytowego tego zobowiązania, prezentuje się w pozostałych całkowitych dochodach, chyba że taka prezentacja spowoduje niedopasowanie rachunkowe. Zmiany wartości godziwej przypisane do ryzyka kredytowego zobowiązania finansowego nie są przenoszone na wynik w kolejnych latach sprawozdawczych. Zgodnie z MSR 39, cała kwota zmian wartości godziwej zobowiązania finansowego wyznaczonego do wyceny w wartości godziwej przez wynik odnoszona była na wynik.

W maju 2011 roku został opublikowany „pakiet pięciu standardów” dotyczący konsolidacji, wspólnych ustaleń umownych oraz ujawnień na temat zaangażowania w inne jednostki: MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe” zastępuje wytyczne dotyczące konsolidacji zawarte w MSR 27 „Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe” i SKI-12 „Konsolidacja - jednostki specjalnego przeznaczenia” poprzez wprowadzenie jednolitego modelu konsolidacji dla wszystkich jednostek na podstawie kontroli. Zgodnie z MSSF 10, kontrola opiera się na tym, czy inwestor posiada (a) władzę nad inwestycją, (b) ekspozycję lub prawo do zmiennych zysków powstałych z jej zaangażowania w inwestycję, oraz (c) możliwość korzystania władzy nad inwestycją w celu wpłynięcia na wysokość zwrotu z inwestycji. MSSF 11 „Wspólne ustalenia umowne” wprowadza nowe regulacje rachunkowości w odniesieniu do wspólnych postanowień umownych, zastępując MSR 31 „Udziały we wspólnych przedsięwzięciach”. Możliwość zastosowania metody konsolidacji proporcjonalnej w stosunku do jednostek współkontrolowanych została usunięta. Ponadto, MSSF 11 eliminuje wspólnie kontrolowane aktywa pozostawiając rozróżnienie na wspólne operacje i wspólne przedsięwzięcie. Wspólne operacje są to wspólne postanowienia umowne, w których strony mają wspólną kontrolę nad prawami do aktywów i MSSF 13 „Wycena wartości godziwej” definiuje wartość godziwą, zawiera wskazówki dotyczące ustalenia wartości godziwej i wymaga ujawniania informacji na temat wyceny wartości godziwej. Jednak MSSF 13 nie zmienia wymagań w odniesieniu do kwestii, które elementy powinny być wycenione lub ujawnione w wartości godziwej.

Zmiany do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji” – kompensowanie aktywów i zobowiązań finansowych. Zmiany do MSSF 7 wymagają ujawnienia informacji o wszystkich ujętych instrumentach finansowych, które zostały skompensowane zgodnie z paragrafem 42 MSR 32. Zmiany wymagają również ujawnienia informacji o ujętych instrumentach finansowych, które dają prawo do przeprowadzania kompensat zgodnie z właściwą umową lub podobnymi umowami, nawet jeśli nie zostały one skompensowane zgodnie z MSR 32.

Zmiany do MSR 32 doprecyzowują zasady kompensowania i skupia się na czterech głównych obszarach (a) wyjaśnienie, na czym polega "posiadanie możliwego do wyegzekwowania prawa do przeprowadzania kompensaty"; (b) jednoczesne przeprowadzanie kompensat i rozliczeń; (c) kompensowanie zabezpieczeń; (d) jednostka rozliczeniowa na potrzeby kompensat.

Zmiany do MSSF 7 obowiązują w stosunku do okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 a zmiany do MSR 32 z dniem 1 stycznia 2014 r.

Zmiany do MSR 12 „Podatek dochodowy” - podatek odroczony: realizacja aktywów wymagają od jednostek wyceny aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego w zależności od tego, czy jednostka planuje realizacji aktywów przez jego wykorzystanie czy sprzedaż. Dla aktywów wycenianych zgodnie z MSR 40 „Nieruchomości inwestycyjne” ocena, czy aktywa te zostaną zrealizowane przez jego wykorzystanie czy sprzedaż może być trudna i subiektywna. Zmiany rozwiązują ten problem poprzez wprowadzenie założenia, że wartość składnika aktywów realizuje się zwykle w momencie jego sprzedaży. Zmiany do MSR 12 obowiązują do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2012 roku.

Zmiany do różnych standardów „Poprawki do MSSF (2012)” opublikowane przez RMSR w maju 2012 roku. Dokonano zmian do różnych standardów i interpretacji w ramach procedury wprowadzania dorocznych poprawek do Standardów (MSSF 1, MSR 1, MSR 16, MSR 32 oraz MSR 34) ukierunkowane głównie na rozwiązywanie niezgodności i uściślenie słownictwa. Najważniejsze z nich to nowe lub zmienione wymogi dotyczące: (i) ponownego zastosowania MSSF 1, (ii) kosztów finansowania zewnętrznego pod MSSF 1, (iii) doprecyzowania wymogów w odniesieniu do informacji porównawczej, (iv) klasyfikacji urzędzeń na potrzeby serwisów, (v) wpływ podatku dochodowego od dystrybucji instrumentów kapitałowych właścicielom, (vi) Informacje segmentowe o łącznych aktywach i zobowiązaniach w śródrocznych sprawozdaniach finansowych. Powyższe zmiany obowiązują do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku.

Sprawozdanie finansowe 2013 rok

*Wszystkie kwoty wyrażone są w tysiącach złotych polskich (o ile nie wskazano inaczej)
Waluta sprawozdawcza: złoty polski (PLN)*

Interpretacja KIMSF 20 „Rozliczanie kosztów usuwania nadkładu na etapie produkcji w kopalniach odkrywkowych” (obowiązująca w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 13 roku lub po tej dacie). Interpretacja określa, iż koszty związane z usuwaniem nadkładów w wydobywaniu metodą odkrywkową należy ująć jako dodatkowy element do istniejącego składnika aktywów (lub jako jego zwiększenie) i amortyzować w przewidywanym okresie użyteczności rozpoznanych zasobów dostępnych dzięki usunięciu nadkładów (przy użyciu metody jednostek produkcji, chyba że odpowiedniejsza jest inna metoda). Zarząd Grupy spodziewa się, iż zastosowanie tej interpretacji nie będzie miało istotnego wpływu na kwoty wykazywane w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych jako, że Grupa nie wykonuje tego rodzaju działalności gospodarczej.

Nowe standardy i interpretacje, które zostały opublikowane, a nie weszły jeszcze w życie.

Następujące standardy i interpretacje zostały wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości lub Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej, ale nie weszły jeszcze w życie.

Zmiany do MSR 19 „Świadczenia pracownicze” – poprawki do rachunkowości świadczeń po okresie zatrudnienia. Najistotniejsza zmiana dotyczy ujmowania zmian zobowiązań z tytułu określonych świadczeń i aktywów programu. Zmiany wymagają ujmowania zmian zobowiązań z tytułu określonych świadczeń i wartości godziwej aktywów programu w momencie ich wystąpienia. W konsekwencji wyeliminowana zostanie „metoda korytarzowa” dozwolona na podstawie poprzedniej wersji MSR 19 i przyspieszone będzie rozpoznawanie kosztów przeszłego zatrudnienia. Zmiany wymagają, aby wszystkie zyski i straty aktuarialne były natychmiastowo rozpoznawane w pozostałych całkowitych dochodach w celu ujęcia aktywów netto lub zobowiązań w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej w pełnej wartości deficytu lub nadwyżki planu. Ponadto, koszty odsetek i przewidywanych zwrotów z aktywów programu, stosowanych w poprzedniej wersji MSR 19 są zastąpione przez kwotę „odsetek netto”, która jest obliczana przy zastosowaniu stopy dyskontowej do aktywów lub zobowiązań z tytułu określonych świadczeń. Zmiany do MSR 19 wymagają ich zastosowania w sposób retrospektywny.

Spółka nie skorzystała z możliwości wcześniejszego zastosowania jakichkolwiek standardów, zmian do standardów i interpretacji.

Zatwierdzenie sprawozdania finansowego

Niniejsze sprawozdanie finansowe Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Handlowe KOMPAP S.A. zostało zatwierdzone do publikacji przez Zarząd pod datą 12 lutego 2014 r.

STOSOWANE ZASADY RACHUNKOWOŚCI

Zasady rachunkowości

Sprawozdanie finansowe jest sporządzone zgodnie z koncepcją kosztu historycznego, za wyjątkiem instrumentów finansowych według wartości godziwej, której zmiana ujmowana jest w sprawozdaniu z całkowitych dochodów, aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, inwestycji w nieruchomości, które zostały wycenione według wartości godziwej.

Sprawozdanie z przepływów pieniężnych sporządzane jest metodą pośrednią.

Najważniejsze zasady rachunkowości stosowane przez Spółkę przedstawione zostały poniżej.

Wartości niematerialne

Wartości niematerialne ujmowane są w sprawozdaniu finansowym według kosztu nabycia pomniejszonego o dokonane odpisy amortyzacyjne.

Amortyzacja

Odpisy amortyzacyjne dokonywane są według metody liniowej.

Środki trwałe

Grunty, budynki i budowle użytkowane w procesie produkcji i dostarczania towarów i usług jak również dla celów administracyjnych, maszyny, urządzenia, środki transportu oraz pozostałe środki trwałe wykazywane są w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w koszcie nabycia pomniejszonym o dokonane odpisy amortyzacyjne zgodnie z okresem użytkowania określonym dla poszczególnych grup rzeczowego majątku trwałego.

Koszt nabycia rzeczowych składników majątku trwałego obejmuje wszystkie koszty związane z zakupem środka trwałego i doprowadzeniem go do stanu używalności.

Rzeczowe składniki majątku trwałego podlegają przeglądowi pod kątem trwałej utraty wartości na podstawie analizy przesłanek wskazujących na możliwość zjęcia trwałej utraty wartości.

Amortyzacja

Amortyzacja rzeczowych aktywów trwałych ujmowana jest w sprawozdaniu z całkowitych dochodów. Amortyzację wylicza się dla wszystkich środków trwałych, z pominięciem gruntów oraz środków trwałych w budowie, przez oszacowany okres ekonomicznej przydatności tych środków do ich wartości rezydualnej (jeżeli jest istotna w stosunku do wartości środka trwałego), używając metody liniowej.

Środki trwałe umarzane są według metody liniowej, według przewidywanego okresu użytkowania dla poszczególnej grupy rodzajowej. Zastosowane stawki umorzeniowe dla poszczególnych grup rodzajowych składników majątku trwałego są następujące:

- Budynki i budowle - 40 lat
- Środki transportu - 5 do 14 lat
- Wyposażenie i inne środki trwałe 5 do 14 lat

Sprawozdanie finansowe 2013 rok

*Wszystkie kwoty wyrażone są w tysiącach złotych polskich (o ile nie wskazano inaczej)
Waluta sprawozdawcza: złoty polski (PLN)*

Środki trwałe w budowie powstające dla celów produkcyjnych, wynajmu lub administracyjnych jak również dla celów jeszcze nie określonych, prezentowane są w sprawozdaniu z sytuacji finansowej według kosztu wytworzenia pomniejszonego o odpisy z tytułu utraty wartości. Amortyzacja dotycząca tych środków trwałych rozpoczyna się w momencie rozpoczęcia ich użytkowania, zgodnie z zasadami dotyczącymi własnych aktywów trwałych.

Aktywa utrzymywane na podstawie umowy leasingu finansowego są amortyzowane przez okres ich ekonomicznej użyteczności, odpowiednio jak aktywa własne.

Zyski lub straty wynikłe ze sprzedaży / likwidacji lub zaprzestania użytkowania środków trwałych są określane jako różnica pomiędzy przychodami ze sprzedaży a wartością netto tych środków trwałych i są ujmowane w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

Leasing

Leasing jest klasyfikowany jako leasing finansowy, gdy warunki umowy przenoszą zasadniczo całe potencjalne korzyści oraz ryzyko wynikające z bycia właścicielem na jednostkę. Wszystkie pozostałe rodzaje leasingu są traktowane jako leasing operacyjny.

Aktywa użytkowane na podstawie leasingu finansowego są traktowane jak aktywa jednostki i w momencie nabycia są wyceniane według wartości godziwej (nie wyższej od wartości minimalnych opłat leasingowych). Powstające zobowiązanie wobec leasingodawcy jest prezentowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w pozycji zobowiązania z tytułu leasingu finansowego w wysokości minimalnych opłat leasingowych.

Płatności leasingowe są dzielone na część finansową i kapitałową, w sposób zapewniający stałą stopę kosztów finansowych z tytułu umowy leasingu w stosunku do wartości zobowiązania (efektywna stopa zwrotu). Koszty finansowe oraz odpisy amortyzacyjne odnoszone są do sprawozdania z całkowitych dochodów.

Płatności z tytułu leasingu operacyjnego są odnoszone w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w okresie wynikającym z umowy leasingu. Wszelkie opłaty wstępne związane z zawarciem umowy leasingu operacyjnego (w szczególności opłaty związane z nabyciem prawa wieczystego użytkowania gruntów) rozliczane są liniowo przez okres trwania umowy leasingu.

Nieruchomości inwestycyjne

Początkowo nieruchomości inwestycyjne są ujmowane według ceny nabycia z uwzględnieniem kosztów transakcji. Wartość bilansowa składnika aktywów obejmuje koszt zastąpienia części nieruchomości inwestycyjnej w chwili jego poniesienia, o ile spełnione są kryteria ujmowania, i nie obejmuje kosztów bieżącego utrzymania tej nieruchomości. Po początkowym ujęciu nieruchomości inwestycyjne są wykazywane według wartości godziwej, która odzwierciedla warunki rynkowe na dzień bilansowy. Zyski lub straty wynikające ze zmian wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych są ujmowane w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w tym okresie, w którym powstały.

Nieruchomości inwestycyjne są usuwane z sprawozdania z sytuacji finansowej w przypadku ich zbycia lub w przypadku stałego wycofania danej nieruchomości inwestycyjnej z użytkowania, gdy nie są spodziewane żadne przyszłe korzyści z jej sprzedaży. Wszelkie zyski lub straty wynikające z likwidacji lub sprzedaży nieruchomości inwestycyjnej są ujmowane w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w okresie, w którym nastąpiła likwidacja lub sprzedaż.

Przeniesienia aktywów do i z nieruchomości inwestycyjnej dokonuje się tylko wówczas, gdy następuje zmiana sposobu jej użytkowania, w przypadku przeniesienia nieruchomości inwestycyjnej do nieruchomości zajmowanych przez właściciela, domniemany koszt tej nieruchomości, który zostanie przyjęty dla celów jej ujęcia w innej kategorii aktywów jest równy wartości godziwej tej nieruchomości ustalonej na dzień zmiany jej sposobu użytkowania. Jeżeli nieruchomość będąca nieruchomością zajmowaną przez właściciela staje się nieruchomością inwestycyjną, stosuje się w odniesieniu do tej nieruchomości zasady opisane w części Rzeczowe aktywa trwałe aż do dnia zmiany sposobu użytkowania tej nieruchomości.

Żadne aktywa będące przedmiotem leasingu operacyjnego nie zostały zakwalifikowane do kategorii nieruchomości inwestycyjnych.

Aktywa trwałe przeznaczone do zbycia

Aktywa trwałe (i grupy aktywów przeznaczonych do zbycia) przeznaczone do zbycia wyceniane są po niższej z dwóch wartości: wartości bilansowej lub wartości godziwej pomniejszonych o koszty związane ze sprzedażą.

Aktywa trwałe i grupy aktywów klasyfikowane są jako przeznaczone do zbycia, jeżeli korzyści ekonomiczne z tych aktywów zostaną uzyskane w wyniku ich sprzedaży, a nie ich dalszego użytkowania.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży są to aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi, które zostały zaklasyfikowane jako dostępne do sprzedaży lub nienależące do innej kategorii (aktywa finansowe wycenione w wartości godziwej przez wynik finansowy, inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności, pożyczki i należności).

Po pierwotnym ujęciu, aktywa finansowe dostępne do sprzedaży są wyceniane w wartości godziwej a niezrealizowane zyski i straty ujmowane są bezpośrednio w kapitale z tytułu niezrealizowanych zysków netto. W momencie wyłączenia ze sprawozdania z sytuacji finansowej składnika aktywów lub uznania utraty jego wartości, skumulowane zyski i straty wcześniej odniesione na kapitał są ujmowane w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

Sprawozdanie finansowe 2013 rok

*Wszystkie kwoty wyrażone są w tysiącach złotych polskich (o ile nie wskazano inaczej)
Waluta sprawozdawcza: złoty polski (PLN)*

Zapasy

Zapasy są wykazywane według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia nie wyższych, niż cena sprzedaży netto.

Na koszty wytworzenia składają się:

- koszty materiałów bezpośrednich
- koszty wynagrodzeń bezpośrednich
- uzasadniona część kosztów pośrednich

Wycena towarów i materiałów

Zapasy materiałów i towarów są wyceniane przy wykorzystaniu metody FIFO. Cena sprzedaży netto odpowiada oszacowanej cenie sprzedaży pomniejszonej o wszelkie koszty konieczne do zakończenia produkcji oraz koszty doprowadzenia zapasów do sprzedaży lub znalezienia nabywcy.

Rezerwy

Jednostka ujmuje w sprawozdaniach rezerwy w sytuacjach, w których dla określonej transakcji gospodarczej spełniona jest definicja zobowiązania, ale nieznan jest termin lub kwota realizacji.

Przychody ze sprzedaży

Przychody ze sprzedaży ujmowane są w wartości godziwej zapłaty otrzymanej od kontrahentów w momencie, w którym wszystkie znaczące ryzyka i korzyści z własności dostarczanych towarów przeniesione zostają na nabywcę. W szczególności przychody ze sprzedaży ujmowane są dopiero wtedy, kiedy na jednostce nie ciąży już odpowiedzialność za dostarczony towar (z chwilą, kiedy klient potwierdzi odbiór).

Jednostka wykazuje przychód ze sprzedaży w kwocie netto pomniejszonej w szczególności o podatek od towarów i usług oraz inne podatki związane ze sprzedażą (jeżeli mają zastosowanie).

Transakcje w walutach obcych

Transakcje przeprowadzane w walucie innej niż polski złoty (PLN) są księgowane po kursie waluty obowiązującym na dzień poprzedzający dzień przeprowadzenia transakcji. Na dzień bilansowy, aktywa i pasywa pieniężne denominowane w walutach obcych są przeliczane według średniego kursu NBP obowiązującego na ten dzień. Aktywa i pasywa niepieniężne wyceniane w wartości godziwej i denominowane w walutach obcych wycenia się według średniego NBP obowiązującego w dniu ustalenia wartości godziwej najbliższym dniu bilansowemu.

Zyski i straty wynikłe z przeliczania walut są odnoszone bezpośrednio w sprawozdanie z całkowitych dochodów, za wyjątkiem przypadków, gdy powstały one wskutek wyceny aktywów i pasywów niepieniężnych, w przypadku których zmiany wartości godziwej odnosi się bezpośrednio na kapitał.

Koszt odsetek

Wszelkie koszty finansowania zewnętrznego związane lub niezwiązane z określonymi składnikami aktywów są odnoszone bezpośrednio w sprawozdanie z całkowitych dochodów w okresie, w którym zostały poniesione.

Pomoc publiczna

Jednostka dominująca od 01.01.2013 r. utraciła status zakładu pracy chronionej, jednak nadal zatrudnia odpowiednią liczbę pracowników niepełnosprawnych w stosunku do pracowników bez orzeczonego stopnia niepełnosprawności, wskaźnik minimum 25% osób niepełnosprawnych, co pozwala zachować dotacje refundujące część wynagrodzenia zatrudnionych niepełnosprawnych. Wartość dotacji uzależniona jest od liczby zatrudnionych osób niepełnosprawnych

Dotacje te ujmowane są w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w okresie, za który są należne jako pozostałe przychody. Koszty sprzedanych produktów ujmują więc pełny koszt wynagrodzeń pracowniczych.

W poprzednich okresach jednostka otrzymywała również dotacje do zakupywanych aktywów. Dotacje te są prezentowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jako rozliczenia międzyokresowe przychodów i odpisywane w sprawozdanie z całkowitych dochodów przez przewidywany okres użytkowania aktywów.

Koszty świadczeń pracowniczych

Rezerwa na świadczenia pracownicze została utworzona i ujęta w sprawozdaniu finansowym za 2012 rok.

Odpłaty emerytalne wypłacane są pracownikom uprawnionym w momencie przejścia na emeryturę lub rentę i wynikają z odrębnych ustaw.

Wyceny dokonuje się poprzez określenie salda początkowego zobowiązań na dzień bilansowy z tytułu przewidywanych przyszłych wypłat świadczeń, zgodnie z wytycznymi MSR nr 19 "Świadczenia pracownicze".

Sprawozdanie finansowe 2013 rok

*Wszystkie kwoty wyrażone są w tysiącach złotych polskich (o ile nie wskazano inaczej)
Waluta sprawozdawcza: złoty polski (PLN)*

Podatek dochodowy

Na obowiązkowe obciążenie wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego składają się: część bieżąca oraz część odroczone.

Bieżące obciążenie podatkowe jest obliczane na podstawie podstawy opodatkowania danego roku obrotowego. Zysk (strata) podatkowa różni się od wyniku określonego zgodnie z MSSF w związku z wyłączeniem z kalkulacji podstawy opodatkowania pozycji kosztów i przychodów, których traktowanie trwałe lub przejściowo różni rozpoznawanie przychodów i kosztów dla celów podatkowych i księgowych. Bieżące obciążenia podatkowe są wyliczane w oparciu o stawki podatkowe uchwalone na dany rok obrotowy.

Aktywa lub zobowiązania z tytułu podatku odroczonego wyliczane są jako podatek podlegający zapłaceniu lub zwrotowi w przyszłości wynikający z różnic przejściowych w wartościach księgowych i podatkowych aktywów i pasywów.

Rezerwa na podatek odroczony jest tworzona od wszystkich dodatnich różnic przejściowych w wyniku których w przyszłości pojawiają się kwoty podatku do zapłaty, natomiast aktywa z tytułu podatku odroczonego rozpoznawane są do wysokości w jakiej jest prawdopodobne, iż w przyszłości możliwe będzie pomniejszenie przyszłych zobowiązań podatkowych o rozpoznane ujemne różnice przejściowe. Strata podatkowa możliwa do rozliczenia w przyszłości stanowi podstawę naliczenia aktywów z tytułu podatku odroczonego pod warunkiem, że prawdopodobne jest rozliczenie tej straty w przyszłości z osiągniętych dochodów do opodatkowania.

Jeżeli różnica między wartością podatkową i księgową składnika aktywów lub zobowiązań jednostki nie spowoduje w przyszłości obniżenia zobowiązania podatkowego (różnica trwała) uznaje się, że wartości podatkowa i księgowa takich składników sprawozdania z sytuacji finansowej są sobie równe.

Podatek odroczony jest wyliczany przy użyciu stawek podatkowych, które są już uchwalone lub wszystko wskazuje na to, że będą obowiązywać w momencie, gdy pozycja aktywów zostanie zrealizowana lub zobowiązanie stanie się wymagalne.

Zmiana stanu rezerw oraz aktywów z tytułu podatku odroczonego jest ujmowana w sprawozdaniu z całkowitych dochodów. W przypadkach, w których naliczone aktywa lub rezerwy z tytułu podatku odroczonego związane są z pozycjami, których wycena odnoszona jest bezpośrednio na kapitał własny, zmiany stanu tych rezerw lub aktywów odnoszone są również na tą samą pozycję kapitałów własnych.

Utrata wartości

Na każdy dzień bilansowy jednostka dokonuje przeglądu składników majątku trwałego oraz analizy zgromadzonych informacji na temat czynników wewnętrznych i zewnętrznych mogących potencjalnie wpływać na wartość poszczególnych składników majątku w celu stwierdzenia, czy nie występują przesłanki wskazujące na zajęcie utraty ich wartości. W przypadku, gdy stwierdzone zostanie istnienie takich przesłanek, szacowana jest wartość odzyskiwalna danego składnika aktywów, w celu ustalenia potencjalnego odpisu z tego tytułu. Wartość ta określana jest jako większa z: ceny sprzedaży netto danego składnika aktywów oraz wartości w użytkowaniu (zdyskontowanych przepływów pieniężnych netto możliwych do uzyskania z dalszego wykorzystywania danego składnika aktywów przy użyciu bieżącej rynkowej stopy procentowej skorygowanej o ryzyko specyficzne dla danego rodzaju aktywów).

W sytuacji, gdy składnik aktywów nie generuje przepływów pieniężnych, które są niezależne od przepływów generowanych przez inne aktywa, analizę przeprowadza się dla grupy aktywów generujących przepływy pieniężne, do której należy dany składnik aktywów.

W przypadku wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użytkowania, test na utratę wartości przeprowadzany jest również na każdy dzień bilansowy niezależnie od wystąpienia przesłanek wskazujących na możliwość wystąpienia utraty wartości.

Jeżeli wartość odzyskiwalna jest niższa od wartości księgowej netto składnika aktywów (lub grupy aktywów), wartość księgowa jest pomniejszana do wartości odzyskiwalnej. Strata z tytułu utraty wartości jest ujmowana jako koszt w okresie, w którym wystąpiła, za wyjątkiem sytuacji, gdy składnik aktywów ujmowany był w wartości przeszacowanej (wówczas utrata wartości traktowana jest jako obniżenie wcześniejszego przeszacowania).

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

Środki pieniężne w banku i kasie oraz lokaty krótkoterminowe przechowywane do terminu zapadalności wykazywane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej wyceniane są według wartości nominalnej.

Wykazana w sprawozdaniu z przepływów pieniężnych pozycja środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych składa się z gotówki w kasie, na rachunku bieżącym oraz lokat bankowych z terminem zapadalności nie dłuższym niż 3 miesiące. Środki pieniężne w banku są oprocentowane według zmiennej stopy procentowej, których wysokość zależy od stopy oprocentowania jednodniowych lokat bankowych.

Lokaty krótkoterminowe są dokonywane na różne okresy od jednego dnia do miesiąca w zależności od zapotrzebowania. Jednostki na środki pieniężne i są oprocentowane według ustalonych dla nich stóp procentowych.

Waluta funkcjonalna i waluta prezentacji

- Waluta funkcjonalna i waluta prezentacji

Pozycje zawarte w sprawozdaniu finansowym wycenia się w walucie podstawowego środowiska gospodarczego, w którym Spółka prowadzi działalność ("waluta funkcjonalna"). Sprawozdanie finansowe prezentowane jest w złotych polskich (PLN), który jest walutą funkcjonalną i walutą prezentacji Spółki.

Sprawozdanie finansowe 2013 rok

*Wszystkie kwoty wyrażone są w tysiącach złotych polskich (o ile nie wskazano inaczej)
Waluta sprawozdawcza: złoty polski (PLN)*

-Transakcje i salda

Transakcje wyrażone w walutach obcych przelicza się na walutę funkcjonalną według kursu obowiązującego w dniu transakcji. Zyski i straty kursowe z rozliczenia tych transakcji oraz wyceny bilansowej aktywów i zobowiązań pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ujmuje się w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

ZAŁOŻENIA DOTYCZĄCE SZACUNKÓW

a) Profesjonalny osąd

W procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości wobec poniższych zagadnień, największe znaczenie, oprócz szacunków księgowych, miał profesjonalny osąd kierownictwa.

Rezerwa na odroczony podatek dochodowy oraz składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego.

Składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego rozpoznaje się bazując na założeniu, że w przyszłości zostanie osiągnięty zysk podatkowy pozwalający na jego wykorzystanie.

b) Niepewność szacunków

Poniżej omówiono podstawowe założenia dotyczące przyszłości i inne kluczowe źródła niepewności występujące na dzień bilansowy, z którymi związane jest istotne ryzyko znaczącej korekty wartości bilansowych aktywów i zobowiązań w następnym roku finansowym.

Utrata wartości aktywów

Spółka przeprowadziła testy na utratę wartości środków trwałych na podstawie profesjonalnego osądu służb technicznych spółki.

Wzrost wartości aktywów

W 2013 roku nie odnotowano wzrostu wartości aktywów z tytułu przeszacowania.

Stawki amortyzacyjne

Wysokości stawek amortyzacyjnych ustalana jest na podstawie przewidywanego okresu ekonomicznej użyteczności składników rzeczowego majątku trwałego oraz wartości niematerialnych. Spółka corocznie dokonuje weryfikacji przyjętych okresów ekonomicznej użyteczności na podstawie bieżących szacunków.